

Ενωτική Αριστερή Πρωτοβουλία

Για τις εκλογές της ΕΛΜΕ Άρτας, των αντιπροσώπων στο συνέδριο της ΟΛΜΕ και αντιπροσώπων στο ΝΤ ΑΔΕΔΥ

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι

Την Πέμπτη στις 16 Ιούνη 2022, μετά από σχεδόν 4 χρόνια καλούμαστε να προσέρθουμε στις κάλπες να ψηφίσουμε για νέο ΔΣ στην ΕΛΜΕ Άρτας, αντιπροσώπους στο 20^ο συνέδριο της ΟΛΜΕ και αντιπροσώπους στο Νομαρχιακό Τμήμα Άρτας της ΑΔΕΔΥ.

Οι εκλογές αυτές πραγματοποιούνται σε μια περίοδο που σφραγίζεται από την εγκληματική διαχείριση της πανδημίας, όλο το προηγούμενο διάστημα, την κορύφωση μιας βαθιάς ταξικής αντιλαϊκής πολιτικής, που υπονομεύει εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα, καταπατά δημοκρατικές ελευθερίες και γονατίζει εξαιτίας της ακρίβειας τα λαϊκά νοικοκυριά, και τον γενικευμένο ιμπεριαλιστικό πόλεμο στην Ουκρανία που σχετίζεται με τον έλεγχο ενεργειακών δρόμων και πόρων, τον έλεγχο πρώτων υλών, την προώθηση των εμπορικών και ευρύτερα οικονομικών συμφερόντων των πολυεθνικών και των ανταγωνισμών μεταξύ τους, στο πλαίσιο του ευρύτερου ανταγωνισμού των ΗΠΑ- ΕΕ με τη Ρωσία και την Κίνα, και που τις δραματικές συνέπειες του τις ζουν οι λαοί με χιλιάδες νεκρούς, τραυματίες, προσφυγιά και φτώχεια.

Εμβληματικοί κόμβοι αυτής της πολιτικής:

- Η **άρνηση της κυβέρνησης να λάβει ουσιαστικά μέτρα αναβάθμισης και θωράκισης του δημόσιου συστήματος υγείας**, η επιλογή της να δώσει γη και ύδωρ στα ιδιωτικά συμφέροντα και πρωτίστως να βάλει το συμφέρον της αγοράς και της οικονομίας πάνω από την υγεία του λαού.
- Ο **νόμος για τον περιορισμό των διαδηλώσεων**
- Ο **νόμος Χατζηδάκη** που νομοθετεί το 10ωρο και τις απλήρωτες υπερωρίες, περιορίζει την κυριακάτικη αργία, καταργεί τις ζωντανές συνδικαλιστικές διαδικασίες επιβάλλοντας ηλεκτρονικές ψηφοφορίες, θεσμοθετεί το ηλεκτρονικό φακέλωμα συνδικαλιστών και σωματείων με το ΓΕΜΗΣΟΕ, και απαγορεύει την απεργία. Με τον διαβόητο νόμο Χατζηδάκη το ρολόι της ιστορίας γυρίζει στον μεσαίωνα. Η μετατροπή της χώρας σε έναν επίγειο ληστρικό παράδεισο για τους μεγαλοεπενδυτές, συνοδεύεται από την απελευθέρωση από τα βαρίδια του θωρο και των ΣΣΕ. Απαιτούν σιγή νεκροταφείου για να θωρακιστούν από την διογκούμενη λαϊκή οργή. Γι' αυτό και βάζουν στον γύψο τα σωματεία, τις συλλογικές διαδικασίες τους και το απεργιακό δικαίωμα. Γι' αυτό καταστέλλουν με πρωτοφανή βία και αυταρχισμό τις διαδηλώσεις και κηρύσσουν παράνομη κάθε απεργία.
- Ο **νόμος για την ιδιωτικοποίηση της επικουρικής ασφάλισης**, που ανοίγει επικίνδυνους δρόμους για την ιδιωτικοποίηση του συνόλου της κοινωνικής ασφάλισης.
- Η προσπάθεια της **κυβέρνησης να ελέγξει την ενημέρωση μέσω κρατικών χορηγιών.**
- Η **άρνηση της κυβέρνησης να καταργήσει αφενός το ληστρικό χρηματιστήριο ενέργειας** που ευθύνεται για τους υπέρογκους λογαριασμούς ρεύματος, και αφετέρου τους **φόρους στα καύσιμα**, που λεηλατούν το λαϊκό εισόδημα.
- Η **καθήλωση των μισθών**, ιδιαίτερα στο δημόσιο, και η **άρνηση για αυξήσεις τουλάχιστον στο ύψος του πληθωρισμού και για επιστροφή του 13ου και 14ου μισθού.** Ο λαός πρέπει να μάθει να ζει με τη φτώχεια, ενώ οι μεγαλοεπιχειρηματίες γεύονται όλο και περισσότερα προνόμια, φοροαπαλλαγές, ύψηλα ποσοστά κερδοφορίας.
- Η **ιδιωτικοποίηση όλων των κοινωνικών αγαθών.**
- Η **γιγάντωση των πολεμικών δαπανών.**

Στον χώρο της **δημόσιας εκπαίδευσης**, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας εφαρμόζει ένα σκληρό νεοφιλελεύθερο πρόγραμμα που εδραιώνει τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις και αλλάζει **το DNA του σχολείου συρρικνώνοντας τον δημόσιο χαρακτήρα του.** Με την πολιτική αυτή – που πάτησε πάνω στον δρόμο που είχε ανοίξει τα

προηγούμενα χρόνια η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ (νέο λύκειο, προσοντολόγιο, αξιολόγηση) – **καταστρατηγούνται τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών και τα αντίστοιχα μορφωτικά των μαθητριών**. Το δημόσιο σχολείο αρνείται την παροχή ολιστικής παιδείας, στρεφόμενο στην κατάρτιση και τις δεξιότητες, που είναι αναγκαίες για τον αυριανό υποταγμένο εργαζόμενο – μοχλό της «ανάπτυξης». Σε ένα τέτοιο σχολείο μπορούν ανενόχλητα να αλωνίζουν τα ιδιωτικά συμφέροντα, την ίδια στιγμή που ο κακοπληρωμένος εκπαιδευτικός εξουθενώνεται χωρίς δικαιώματα επωμιζόμενος κάθε ανεπάρκεια του συστήματος, ενώ οι μαθητριες υποχρεώνονται να θυσιάσουν τα όνειρά τους στον βωμό των ταξικών φραγμών που υψώνουν μπροστά τους οι κάθε λογής εξετάσεις.

Αυτή η **πολιτική αποδόμησης του δημόσιου σχολείου** όπως το γνωρίσαμε τα προηγούμενα χρόνια, αρθρώνεται πάνω σε τέσσερις βασικούς νομοθετικούς πυλώνες – παρεμβάσεις (4692/2020 {Νόμος για αξιολόγηση, τράπεζα θεμάτων και αύξηση των γραπτώς εξεταζομένων μαθημάτων} 4763/2020 {Νόμος για την τεχνική εκπαίδευση}, 4777/2021 {Νόμος για πανεπιστημιακή αστυνομία και ΕΒΕ}, 4823/2021 {Νόμος για αυτονομία σ. μονάδας, ατομική αξιολόγηση εκπαιδευτικών και τιμωρητικές διατάξεις για όσους/ες δε συμμετέχουν στην αξιολόγηση}) και πλήθος άλλων νομοθετημάτων και εγκυκλίων. **Εδώ πρέπει να σημειωθεί ότι η πανδημία που έπληξε και τη χώρα μας από τον Μάρτη του 2020 εργαλειοποιήθηκε από την κυβέρνηση, προκειμένου να ελαχιστοποιηθεί η αντίδραση του κλάδου και της κοινωνίας ολόκληρης σ' αυτήν την άνευ προηγουμένου επίθεση.**

Ιδιαίτερη αναφορά πρέπει να γίνει στο ζήτημα της **αξιολόγησης**, καθώς αυτή αποτελεί τον κύριο «πολιορκητικό κριό» της κυβέρνησης σ' αυτήν την προσπάθεια αποδόμησης του δημόσιου σχολείου. Έτσι, μετά την αποτυχία να εφαρμοστεί η αξιολόγηση της σχολικής μονάδας την άνοιξη του 2021, με τα σχολεία κλειστά, και τους εκπαιδευτικούς να συμμετέχουν με πρωτοφανή μαζικότητα στην απεργία αποχή των ομοσπονδιών, η **κυβέρνηση επιχειρεί να την εφαρμόσει εκ νέου, στις αρχές της τρέχουσας σχολικής χρονιάς κάτω από καθεστώς τρομοκρατίας και απειλών λόγω του νέου νόμου και των απειλητικών τιμωρητικών διατάξεων.** Το σύνολο σχεδόν της εκπαιδευτικής κοινότητας αρνείται να αποδεχτεί ένα σχολείο που θα λειτουργεί με ιδιωτικοοικονομικούς όρους στο πλαίσιο της αξιολόγησης και της αυτονομίας, ο εκπαιδευτικός θα ελέγχεται, θα λογοδοτεί και θα φορτώνεται στην πλάτη του κάθε ανεπάρκεια του εκπαιδευτικού συστήματος. Κάθε **δράση του σχολείου** μετατρέπεται σε **μετρήσιμο μέγεθος, που κρίνει τον βαθμό συμμόρφωσης τού ίδιου και του Σ.Δ, στην αντιεκπαιδευτική πολιτική.** Ο εκπαιδευτικός, όχι μόνο τρέχει από σχολείο σε σχολείο για την κάλυψη των αμέτρητων κενών, αλλά πρέπει να λύσει και το πρόβλημα με περικοπές του αναλυτικού προγράμματος, ανάληψη υποχρεωτικών υπερωριών και αύξηση διδακτικών αντικειμένων. Οι εκπαιδευτικές ομοσπονδίες κηρύσσουν εκ νέου απεργία αποχή και παρά τις απειλές και την προσφυγή της κυβέρνησης στα δικαστήρια για να βγει παράνομη η απεργία, η συμμετοχή ξεπερνά το 90%. Στις 11/10, ημέρα εκδίκασης στο Εφετείο, η συμμετοχή στην 24ωρη απεργία κυμαίνεται στο 85% και τα συλλαλητήρια είναι μαζικά και πολυπληθή σε όλες τις πόλεις της χώρας. **Μετά την απόφαση του Εφετείου, που έκρινε την απεργία παράνομη, σπάει στην ομοσπονδία το πλειοψηφικό μπλοκ ΑΣΕ, ΣΥΝΕΚ και ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ, καθώς οι ΣΥΝΕΚ αλλάζουν στάση και δεν προτείνουν συνέχιση της απεργίας αποχής. Με μεθοδεύσεις που έλαβαν χώρα στη συνέλευση προέδρων της 16/10 (8 πρόεδροι ΕΛΜΕ άλλαξαν ουσιαστικά την απόφαση των ΕΛΜΕ τους και ψήφισαν κατά της απεργίας) η απεργία αναστέλλεται. Ο κλάδος για μια ακόμη φορά έπεσε θύμα των μικροκομματικών επιδιώξεων του κυβερνητικού και γραφειοκρατικού συνδικαλισμού.**

Η πλειοψηφία που έχει πλέον διαμορφωθεί στην ΟΛΜΕ (ΔΑΚΕ, ΣΥΝΕΚ, ΠΕΚ) ευθύνεται γιατί μια Ομοσπονδία με μεγάλη παρακαταθήκη αγώνων και νικών κινείται γρήγορα στον αστερισμό της **συνδιαλλαγής και του “κοινωνικού εταιρισμού”**. Εν μέσω πανδημίας και ενώ η κυβέρνηση σφυροκοπούσε την δημόσια εκπαίδευση, κήρυξαν συνδικαλιστικό lock-down. Η καθολική απόσυρση των ψηφοδελτίων, ύστερα από την αταλάντευτη στάση των αγωνιστικών δυνάμεων, από τις εκλογές- παρωδία πολύ γρήγορα ξεχάστηκε, με τα ονόματα κυρίως υποψηφίων της ΔΑΚΕ να φιγουράρουν στα δοτά ΠΥΣΔΕ της Κεραμέως, νομιμοποιώντας τον αυταρχισμό της κυβέρνησης.

Κορυφαία ήταν η **στάση των κυρίαρχων δυνάμεων (ΔΑΚΕ, ΣΥΝΕΚ, ΠΕΚ) στον μεγαλειώδη αγώνα ενάντια στην εφαρμογή της αξιολόγησης.** Η ΔΑΚΕ από τον Μάρτη του 2021 πήρε θέση υπέρ της εφαρμογής της, κριτικάροντας απλώς την υπέρμετρη γραφειοκρατία, επισείοντας τον μπαμπούλα του φόβου των πειθαρχικών στους εκπαιδευτικούς. Η ΠΕΚ αποσύρθηκε πλήρως από την απεργία αποχή τον Σεπτέμβριο του 2021, με πρόσχημα τα

πειθαρχικά και το “ιδιώνυμο” που ψήφισε η κυβέρνηση τον Ιούλιο του 2021. Δεν ξεχνάμε πως αυτές οι δυνάμεις είχαν πολεμήσει με κάθε μέσο τον αγώνα ενάντια στην επιβολή της αξιολόγησης το 2013-2014. Το μεγάλο ποσοστό συμμετοχής στην απεργία αποχή φόβισε τα κομματικά επιτελεία, γιατί τόλμησε να αμφισβητήσει το πλαίσιο και το όριο μιας απλής διαμαρτυρίας. Τότε επιστρατεύτηκε ο κυβερνητικός εργοδοτικός συνδικαλισμός της πλειοψηφίας της ΟΛΜΕ (ΔΑΚΕ,ΣΥΝΕΚ,ΠΕΚ).

Για άλλη μια φορά καθοριστικό ρόλο στις εξελίξεις έπαιξαν οι ΣΥΝΕΚ οι οποίες επέλεξαν να υλοποιήσουν ένα πολιτικό σχέδιο στο οποίο, όπως φάνηκε, ο στόχος του συστήματος για ξεκαθάρισμα του τοπίου από ένα κίνημα ανυπακοής και αποφασιστικότητας, ικανό να δημιουργεί όρους νίκης, υπερβαίνει κι αυτόν ακόμη τον στόχο της ανάληψης της εξουσίας από τον κομματικό τους φορέα. Επένδυσαν σε ένα κυβερνητικό μέλλον χωρίς κλυδωνισμούς, όπου η «καλή αξιολόγηση» του 2019 θα επανέλθει και θα εφαρμοστεί χωρίς «να ανοίξει ρουθούνι», γιατί οι μνημονιακές δεσμεύσεις που αναλήφθηκαν το 2015 αυτό επιτάσσουν.

Ο κατήφορος όμως σηματοδοτήθηκε και από την εμβληματική απόφαση αυτοδιορισμού διοίκησης από τα δικαστήρια(ΣΥΝΕΚ,ΔΑΚΕ,ΠΕΚ,ΠΑΜΕ), στο όνομα της πανδημίας, αντί να οριστεί συνέδριο της ΟΛΜΕ κατά την διάρκεια της σχολικής χρονιάς, προκειμένου η Ομοσπονδία σε ζωντανό χρόνο να αποφασίσει για τη δράση της, αλλά και να αποτυπωθούν οι συσχετισμοί μετά από τη μεγάλη ανανέωση του εκπαιδευτικού προσωπικού. Η μόνη δύναμη που αρνήθηκε τον διορισμό της στο Δ.Σ ήταν οι Παρεμβάσεις.

Όλα τα πιο πάνω εκφράστηκαν πλήρως και σε τοπικό επίπεδο. Η ΕΛΜΕ Άρτας βρέθηκε και στάθηκε κατώτερη των περιστάσεων και της επίθεσης, αφού και εδώ εκφράζονται οι ίδιες δυνάμεις σε επίπεδο πλειοψηφίας (ΔΑΚΕ, ΣΥΝΕΚ, ΠΕΚ). Αυτό πρέπει να αλλάξει!

Όλα αυτά σηματοδοτούν την ανάγκη για ένα άλλο συνδικαλιστικό τοπίο. Αυτό είναι και το διακύβευμα αυτής της εκλογικής διαδικασίας. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η αλλαγή των συσχετισμών σε όλα τα επίπεδα και τοπικά και στην ομοσπονδία, με την ενίσχυση των αγωνιστικών ριζοσπαστικών δυνάμεων της εκπαιδευτικής αριστεράς. Αυτό θα ανοίξει δρόμους για ένα πλατύ πανεκπαιδευτικό μέτωπο που θα συσπειρώσει παλιούς και νέους συναδέλφους και θα παλέψει για τα κεντρικά αιτήματα του κλάδου.

Η Αριστερή Ενωτική Πρωτοβουλία, συνεπής σ'αυτήν την ενωτική πολιτική στάση θα κάνει ό,τι μπορεί προς αυτήν την κατεύθυνση με στόχο τη συμμετοχή και τη συμβολή της στην ανασυγκρότηση του συνδικαλιστικού κινήματος, για να «λάβουμε τα όνειρα εκδίκηση» όπως λέει κι ο ποιητής.

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ

- Μόνιμους μαζικούς διορισμούς, κατάργηση προσοντολογίου.
- Μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών με βάση την προϋπηρεσία και το πτυχίο τους.
- Αυξήσεις στους μισθούς στο ύψος του πληθωρισμού για την αναπλήρωση των απωλειών εξαιτίας της ακρίβειας και ιδιαίτερη ενίσχυση των νεοεισερχόμενων συναδέλφων και γενικότερα των χαμηλών Μ.Κ.- Αφορολόγητο στις 12.000 ευρώ
- Επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού.
- Κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης
- Ξεπάγωμα της διετίας 2016 – 17
- Επαναφορά του διδακτικού ωραρίου στα προ του 2013 επίπεδα.
- Μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα (20 ανά τμήμα γενικής παιδείας – 15 ανά τμήμα ομάδας προσανατολισμού – 10 ανά εργαστηριακό τμήμα στα ΕΠΑΛ)
- Κατάργηση των νόμων για την αξιολόγηση, τράπεζα θεμάτων, ΕΒΕ και εξετάσεις PISA

- Διεθνιστική αλληλεγγύη των λαών – καμία συμμετοχή στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους.

Στις εκλογές στις 16 Ιούνη απαιτούμε μια άλλη ΕΛΜΕ! Αγωνιζόμαστε για μια άλλη ΟΛΜΕ που να εκφράζει τα συμφέροντα των εργαζόμενων στην δημόσια εκπαίδευση και τα συμφέροντα και τις ανάγκες των μαθητών και μαθητριών μας!

Στηρίζουμε – Ψηφίζουμε την Ενωτική Αριστερή Πρωτοβουλία

Ψηφοδέλτιο για ΕΛΜΕ – ΟΛΜΕ – ΝΤ ΑΡΤΑΣ ΑΔΕΔΥ

1. Ασπρούδη Κατερίνα, ΣΔΕΠ Άρτας
2. Καραμπίκα Βάσια, 3^ο ΓΕΛ Άρτας
3. Τριαντάφυλλος Βαγγέλης, ΓΕΛ Νεοχωρίου
4. Τσιρώνης Αυγέρης, Μουσικό Σχολείο Άρτας